Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (judecător: Crigan Dragoș)
Dosarul nr. 2r-2399/24
2-24079764-02-2r-21082024

D E C I Z I E

18 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Dulghieru Dorin
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către O.C.N. „Damalio Finance Group" S.R.L.,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de O.C.N. „Damalio Finance Group" S.R.L. către Văluță Gheorghe, Macari Dragoș cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2024, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

C O N S T A T Ă :

La data de 18 iulie 2024, O.C.N. „Damalio Finance Group" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată către Văluță Gheorghe, Macari Dragoș cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, a fost înaintată și o cerere privind asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor și conturilor bancare ale pârâților Văluță Gheorghe și Macari Dragoș ca mijloc de garantare a obligației.

În motivarea solicitării de asigurare a acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că până în prezent, pârâții nu și-au onorat obligația de achitare, fiind preîntâmpinați despre consecințele neexecutării.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2024, s-a respins cererea de aplicare a măsurii de asigurare în cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul O.C.N. „Damalio Finance Group" S.R.L. către Văluță Gheorghe, Macari Dragoș cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord, la data de 13 august 2024, O.C.N. „Damalio Finance Group" S.R.L. a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2024.

În motivarea recursului, a indicat că încheierea este neîntemeiată și pasibil de a fi casată, or, instanța de fond la respingerea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii n-a analizat raționalitatea și temeinicia cerințelor reclamantei despre aplicarea măsurilor de asigurare a

acțiunii, nu a ținut cont de faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Relevă că Contractul de credit nebancar nr. 106/PF/06-21 a fost semnat la data de 3 iunie 2021, iar pînă în anul 2024 el încă nu este achitat. Iar conform Calculului datoriei, anexat la materialele dosarului, Văluță Gheorghe a început a acumula restanțe de plată la achitarea creditului, începînd cu prima lună de la acordarea lui, adică începînd cu data de 15 iulie 2021.

Invocă că, la momentul de față există riscul ca intimații să-și înstrăineze bunurile deținute, pentru ca recurenta să nu-și poată restitui suma de bani solicitată. Riscul iminent privind înstrăinarea bunurilor și/sau a mijloacelor bănești, se confirmă prin faptul că intimații continuă să ignore recurenta, în partea ce ține de achitarea datoriei.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și de a soluționa prin decizie problema în fond, prin pronunțarea unei noi încheieri de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii. Astfel, momentul care declanșează curgerea termenului este cel al comunicării actului de procedură.

Conform art. 181 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Colegiul judiciar reține că, din materialele cauzei nu se poate stabili momentul recepționării încheierii contestate. În asemenea circumstanțe Colegiul civil consideră recursul declarat la data de 13 august 2024 împotriva încheierii din 22 iulie 2024, se consideră depus în termen.

În corespundere cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma motivelor invocate de recurent, raportate la actele și circumstanțele cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele incidente speței, iar recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 18 iulie 2024, O.C.N. „Damalio Finance Group” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată către Văluță Gheorghe, Macari Dragoș cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2024, s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea O.C.N. „Damalio Finance Group” S.R.L. privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Colegiul judiciar consideră soluția primei instanțe justă reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea

judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Aliniatul (2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul judiciar constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunţate este de înţeles că, instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate este în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul judiciar menționează că recurentul O.C.N. „Damalio Finance Group” S.R.L. nu a invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare, deoarece, acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În lipsa unor probe concludente şi pertinente, instanţa de recurs consideră că argumentele O.C.N. „Damalio Finance Group” S.R.L. referitoare la existența riscului privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează a fi respinse ca declarative.

La fel, nu a fost demonstrată nici eventuala posibilitate de prejudicii prin neaplicarea măsurilor de asigurare. Iar în situaţia unor susţineri declarative şi neprobate cu privire la necesitatea aplicării măsurii de asigurare, solicitarea se va respinge întrucât, în sensul art. 177 din

Codul de procedură civilă este de înţeles că, cererea de asigurare a acţiunii urmează a fi motivată, cu prezentarea în mod obligatoriu a probelor ce confirmă motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Or, prin simpla înaintare a unei acțiuni în procedură judiciară, nu se justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâtului, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 175 din Codul de procedură civilă, doar ca efect al introducerii acțiunii de către reclamant.

Colegiul reiterează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare. Sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării, potrivit art. 118 alin. (1), art. 177 din Codul de procedură civilă, este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul judiciar menționează că reclamantul-recurent nu au invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare, întrucât, acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că, recurentul nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtului, sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului.

Astfel, în speță, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că la moment, reclamantul nu a indicat, cum neinstituirea măsurilor asiguratorii solicitate, ar putea condiționa neexecutarea unei eventuale hotărârii emise în pricină, sau tergiversarea executării acesteia. Or, prin urmare, simpla înaintare a unei acțiuni în procedură judiciară, nu se justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâților-intimați, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 175 din Codul de procedură civilă, doar ca efect al introducerii acțiunii de către reclamant.

Reieșind din faptul că, nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul judiciar, consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

În circumstanțele expuse, Colegiul judiciar consideră că prima instanță, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de O.C.N. „Damalio Finance Group" S.R.L. privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În acest sens, Completul judiciar reţine că, prin prisma jurisprudenţei CEDO, „...art. 6 paragraf. 1 al Convenţiei nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsită de şanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995*)".

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a respins cererea O.C.N. „Damalio Finance Group" S.R.L. cu privire la asigurarea acţiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea primei instanțe cu privire la respingerea cererii cu privire la asigurarea acţiunii, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), art. 427 lit. a), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către O.C.N. „Damalio Finance Group” S.R.L..

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iulie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de O.C.N. „Damalio Finance Group” S.R.L. către Văluță Gheorghe, Macari Dragoș cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina

Judecătorii Dulghieru Dorin

Cojocaru Olga